GAZETA KRAKOWSKA

Nro 62.

W Niedzielę Dnia 4. Sierpnia 1799.

Z Krakowa d. 4. Sierpnia.

Przybył tu d. 31 lipca w nocy JW. Hrabia de Trautmansdorf Pełnom: Nadw: J. C. K. A. Mości Kommissarz i Prezes tuteyszego kraiowego Gubernium. Nazaiutrz po wypoczęciu z podroży przywitały go rożne tuteysze dykasterya, między któremi Magistrat Krakowski z stanami miasta, i Kazimierski. Wszczegulności Krakowski powitał go imieniem wszystkich obywateli miasta i ludu mową Łacińską przez JP. Filipa Lichockiego, Prezydenta tegoż miasta, stosownie do okoliczności mianą, na którą tenże JW. Pełnomocny Kommissarz bardzo grzecznie w tymże ięzyku odpowiedział, i offiarowane iemu przez JP. Prezydenta na iego przybycie zrobione wiersze z rowną przyiął uprzeymością. W wieczor zaś na znak powszechney radości i ukontentowania całe to miasto rzęsisto i wspaniale oświecone było, które oświecenie zakończała muzyczna Serenada przed pałacem iego rezydencyonalnym dana.

Z Paryża d. 16. Lipca.

Jenerał Championnet dostał 2 mill. fr. na urządzenie Alpeyskiey armii, którą kommenderować będzie. On i Joubert, który kommendę nad Włoską armią przyiął, wyiechali dziś na mieysca swego przeznaczenia. Moreau będzie armią Reńską od Düsseldorf aż do Bazylei kommenderował. — Tuteysze pisma mowią, że wymienieni w Anglii Francuzcy ieńcy, którzy d. 5. t. m. do Brest przybyli, powiedzieli, że w Londynie odebrano urzędową wiadomość, iż Buonaparte odebrał nakoniec twierdzę Akry i P. Sidney Smith z iego głownym sztabem w niewolą zabrał; lecz poźnieysze z Londynu wiadomości nic o tym niewspominaią. — Przy naszey Neapolitańskiey armii nie znayduie się iak 3 lub 4 jenerałow, reszta iest zabita lub poymane. — Jenerał Clauzel odebrał tymczasowo kommendę nad armią Angielską.

Minister woyny pisał dnia 9 t. m. do jenerała Moreau, żeby wszystkich kommendantow, którzy fortece we Włoszech

poddali, natychmiast aresztować kazał. — D. 4 lipca zostało stanowisko Belvedre, z którego Austryacy grozili gorze S. Bernarda, znowu od naszych szturmem odebrane. — Jenerał Suchet został szefem sztabu Włoskiey armii mianowany. — Słychać, iż dyrekt ryat będzie proponował ciału prawodawczemu wzięcie na żołd rzepltey, Helwetckich, reszty Piemontckich i Cysalpińskich woysk. — Jenerał Augereau ma znowu bydź przy Włoskiey armii umieszczony. Jenerał Muller kommenderuie tymczasowo Reńską armią. — Nowa Alpeyska armia od 30,000 ludzi, iest szczegulniey przeznaczona wesprzyć Włoską armią. — Francuzki rządowy kommissarz w Florencyi Ob. Reinhard wyiechał na koncu czerwca na swoie przeznaczenie do Szwaycaryi, a Ob. Jacob zastąpił iego mieysce w Florencyi. — D. 24 czerwca przybył Ob. Reinhard do Pizy; jenerał Gauthier dał mu eskortę z 20 husarow Francuzkich i 16 gardystow Toskańskich. — Jenerał Baraguay d'Hilliers będzie przy armii Renu umieszczony. — Hiszpański sprawuiący interessa został się ieszcze w Florencyi. — Francuzka i Hiszpańska flotta, w liczbie 54 woiennych okrętow, udała się d. 29 czerwca z Kartageny drogą ku Gibraltarowi, tak, iż co moment oczekuiemy wiadomości o przybyciu iey do *Kadyx*. — Angielska flotta znayduie się w Mahon. — W Brest leży teraz znowu 6 liniowych okrętow podiżagle gotowych.

Odebraliśmy nakoniec pewne wiadomości z Neapolu, które iednak tylko do 5 czerwca zachodzą. Roialiści maią na czele swoim dywszego Xcia Rocca Romana; patryoci zaś są od Francuzow wspierani. Do patryotow należy większa część duchowieństwa Neapolitańskiego i prosty lud. Wszyscy ci, którzy z królem do Sycylii poszli, lub pod opiekę nieprzyiacioł się udali, rownie jak ci, którzy do innych Włoskich miast się schronili, ieżeli w 3 miesiącach nie powrocą, będą za emigrantow, czyli nieprzyiacioł oyczyzny uznani. D. 4 czerwca oświadczono kommissye prawodawczą i wykonawczą za nieustaiące, a oyczyznę w niebespieczeństwie. Postanowiono wydział ocalenia z 3 członkow i wydział rewolucyyny przeciw nieprzyiaciołom wewnątrz. W nocy na 5ty aresztowano zaraz wiele podeyrzanych osob, jako to Medicis, Monte Leona, &c. Dla działania zaś zewnątrz skutecznie wyszło 4000 Neapolitańskiego, 400 Francuzkiego woyska, z wielu gwardyi narodowey i znaczną artylleryą pod ministrem woiennym Ob. Mantone przeciw nieprzyiacielowi z Neapolu.

Wczoray obchodzono tu uroczystość d. 14 lipca w przepisanym sposobie na polu marsowym. Mowę miał Ob Sieyes, prezydent dyrektoryatu. *Przebiegł w niey krotko, co się przez 10 lat stało. Przy* wybuchnieniu rewolucyi mieliśmy ducha obywatelskiego, a w sercach większy panował republikanism. " Otoczeni teraz niebespieczeństwem (rzekł daley) potrzebuiemy republikanckiey energii. Niechay nas znowu ożywia energia, która nami w dniu 14 lipca kierowała! Francuzi zapomniycie waszych niezgod! Pomniycie, że nieprzyiaciel znayduie się przed wrotami, i że go naypierwey odeprzyć potrzeba. Przemowcie: wolą iest naszą zwyciężyć, &c. „ W radzie 500 miał prezydent Genissieux, a w radzie starszych Baudin, mowę na d. 14 lipca.

Podług Gazette de France, przedaią w departamencie niższey Ś-kwany publicznie pismo pod tytułem: " Wdowa Roberjeot, „ które wyszło w drukarni Junior. Mieści one w sobie obwinienia przeciw Jean Debry, przypisuiąc w nich rządowi Francuzkiemu zaboystwo naszych mini strow przy Rasztadt, a rząd Austryacki broni. Zarzuca nawet Jean Debry, że on przebrany po husarsku był zaboycą Roberjeot. — Mowią, że poseł neutralnego iednego mocarstwa uczynił Anglii propozycye do pokoiu, które może, iż zostaną przyięte, ponieważ Sieyes iest teraz dyrektorem, który o nich naypierwey z dworem Berlińskim konferował.

Pod d. 13 t. m. wydał dyrektoryat nową odezwę do Francuzkiego ludu, w którey mowi: " Republikanie, oyczyzna iest zagrożona! Niedoświadczenie i zdrada postawiły ią na brzegu przepaści; nieprzyiaciele nasi cieszą się naywiększemi nadzieiami; lecz patryoci czuwaią, a ciało prawodawcze i dyrektoryat, użyią wszystkich sposobow do publicznego ocalenia. Republikanie! bądźmy w iedności. Nie obawiaycie się z naszey strony ani ambicyi, ani wyoiosłych zamiarow. Chcemy rzeczypospolitey iedney i nierozdzielney. Zdraycy i trwoniciele będą ukaranemi, nieprzyiaciele wolności od urzędow odsunięci, a patryoci na nie wezwani. Woyna będzie dzielnie prowadzona, i nigdy założyciele rzeplitey niepodpiszą traktatu, któryby się niezgadzał z iey powagą. Roialism spiskuie, Republikanie, z śmiałością; lecz my ścigamy iego związki, odkryiemy iego proiekta, pochwytamy iego agentow i zbrodnie ich ukarzemy. Wspieraycie nas waszą energią, i przyymiycie naszą przysięgę, iż pierwey damy się pogrzebać w obalinach rzeczypospolitey, niżelibyśmy dopuścili zgwałcić wolność. „ Ciało prawodawcze w wydaney od siebie odezwie wzywa lud do spokoyności, ponieważ w zachodnich i połudnowych departamentach zaburzenia i początki domowey woyny znowu się pokazały. Napomina go żeby się nie dał swoim nieprzyiaciołom zwodzić, żeby się zastanowił, iaki los go czeka, &c.

Ostatniego czwartku zrobił się w Tuilleri hałas z przyczyny konstytucyynego klubu. Wielka kupa ludzi zebrała się przed schodami Feuillans, do których przytyka raitszula, gdzie się klubiści zgromadzaią. Młodzież zaczęła wołać: precz z Jakobinami! precz z anarchistami! i kamieniami zaczęto do klubu rzucać. Członki chciały się rozeyść, ale były w Tuilleri ścigane i wyszydzone. Przybyły nakoniec patrole gwardyi ciała prawodawczego i rozpędziły zgromadzoną kupę. Jedna kobieta była w tey okazyi raniona. Nazaiutrz postawiono 2 armaty w Tuilleri Z Przedmieść przybyło bardzo wiele rzemieslnikow na pomoc klubistom, i odtego momentu odbywaią spokoynie swe posiedzenia. Dustrem iest prezydentem, albo raczey regulatorem, ponieważ konstytucya zabrania towarzystwom mieć prezydentow i sekretarzow, a Marbot sekretarzem pod nazwiskiem strzegącego porządku. Drouet iest właściwym założycielem klubu; dyrektorowie Ducoś i Moulins są iego członkami. — Scherer unikaiąc wyroku aresztu, który dyrektoryat przeciw niemu wydał, uciekł. Drukuie teraz usprawiedliwienie swoie. — D. 10 był dom Scherera w Meudon o godzinie 4 zrano

otoczony, lecz on się iuż był oddalił; wczoray nie były ieszcze papiery iego zapieczętowane.

Dyrektoryat nakazał wyrokiem swoim ministrom zagranicznych związkow, woiennemu i skarbowemu zdać w przeciągu iedney dekady dokładny rapport o działaniach agentow i cywilnych kommissarzy przy armiach Helwetskiey, Włoskiey i Reńskiey. — Dyrektoryat nakazał także ministrowi policyi aby miał baczne oko na podrożuiących lub bawiących się we Francyi cudzoziemcow. Akredytowani cudzoziemcy należą, iak dawniey, do samego ministra zagranicznych związkow. — Ambassador nasz w Madrycie, Ob. Guillemardet, ma bydź odwołany, i na iego mieysce przeznaczaią jenerała Canclaux. — Wynalazca telegrafow, Ob. Chappe, był przy Lyonie od 5 zbroynych zboycow napadniony, i ledwie życie swe uratował. — Jean Debry używa teraz kompieli w St. Amand. — Truguet powrocił do Paryża. — W tych dniach przedano w Paryżu wiele pistoletow i szpad. Każdy, mowi ieden tuteyszy dziennik, chce się przeciw mordercom zabeśpieczyć. Zaiątrzenie umysłow doszło do naywyższego stopnia. — Członki 12 tuteyszych municypalności zostały innemi zastąpione. — Jakobini zatrudniaią się urządzeniem trybunału rewolucyynego, ktorego presydentem ma bydź Dopsent. — Minister woyny miał nakazać oddalenie Lameta i d'Aiguillon, ktorzy się w Bazylei znayduią. — Nowe kluby są żywym obrazem dawnych, a nawet czerwone czapki pokazuią się znowu w nich.

Minister Talleyrand, przeciw ktoremu dziennik wolnych ludzi żywo pisał, wydał obronę swego postępowania. To usprawiedliwienie znayduie się w Redaktorze pod tytułem: Obiaśnienia od Ob. Talleyrand do swoich współziomkow. Oto iest treść tego pisma: "Dla czegoż (pisze on) muszę Publikum mną zatrudniać? Dla czegoż moie imię, wśrzod tylu zdarzeń, ktore rzeczpospolitą poruszaią, wystawione na nieubłaganą nienawiść, bez dania do tego przyczyny, musi na moment zwracać na siebie powszechną uwagę? Ah! ieżeli przy teraźnieyszym napływie paszkwilow i dziennikow musiano mnie od kilku dni za uprzywileiowany przedmiot obrać potwarzy, nie mogę wyrazić iak bym był szczęśliwy widzieć w inne oddany ręce stopień mego urzędu, ktorego mi tak zazdroszczą, i o ktory się staraią; możeby się ci ludzie zarumienili na ów czas na swoią zapalczywość. Możeż dopuścić, żeby się pogłoska utwierdziła, iż zastraszony wszystkiemi temi oskarżeniami, nie znalazłem mego ocalenia iak w spiesznym złożeniu mego urzędu, od ktorego byłem tak szczęśliwy, że mię uwolniono? Mogęż z drugiey strony dopuścić, żeby okropne potwarze tryumfowały z mego milczenia, coby wnet iednym powodem więcey było do skarżenia mnie? Dyrektoryat nie potrzebuie z resztą bydź o moim postępowaniu przekonywany; pragnę tylko żeby kto nierozumiał, iż utraciłem iego zaufanie. Chcę przeto przebiegnąć nieszczere z sobą i brzydkie przytoczenia moich przeciwnikow. Od roku 1789 byłem ieden z naypierwszych i nayszczerszych przyiacioł wolności. Sciągnąłem na siebie nienawiść bywszych szlachty i duchowieństwa. Bywsi szlachta, bywsi Xża, a nawet Xżęta wyrażaią swoią złość przeciw mnie w dzienniku wolnych ludzi. Między temi znayduie

ią się niespokoyni cudzoziemcy, (Xrę Karol Hessenski &c.) wiadomo iak wiele złego cudzoziemcy u nas narobili. Zarzucaią mi, że byłem członkiem konstytucyynego zgromadzenia, i nie daię żadney pewności przeciw obaleniu rzepltey. Osobliwsze przywiedzenie! Rzeplta albo będzie pod tak wielu ciosami utwierdzona, albo będziemy wtrąceni w zamięszanie i nieład, albo też będzie znowu u nas król wprowadzony. Każde inne domniemanie iest u mnie uroieniem, przeciw ostatnim zaś dwiema formom rządu dałem dostateczną rękoymią. Wiadomy los iaki mnie czeka pod ostatniemi dwiema; iest przeto po tysiąc razy dowiedzione, iż niczego bardziey pragnąc nie mogę, iak utwierdzenia i chwały rzpltey. Przez 3 letnią nieprzytomność nauczyłem się ieszcze bardziey kochać moią oyczyznę, i któż nie iest przekonany, iż rzplta, której uformowanie tyle nas kosztowało, nie może bydź zniszczona tylko w strumieniach krwi? Ten zaś któryby się do tak okropnego zdarzenia przykładał, stałby się naypierwszą iego ofiarą. Obwiniano mnie o emigracyą. Co za zarzut! D. 7 września 1792 byłem powtornie z zleceniami od rady wykonawczey do Londynu posłany, i powróciłem do mey oyczyzny skoro okoliczności pozwoliły. Autor paszkwilu poważył się z tego powodu powiedzieć, iż w czasie tym, który on moią emigracyą nazywa, opuściłem Londyn, dla udania się do Ameryki, gdzie (podług niego) nosiłem białą kokardę. Nie, ia nie opuściłem Anglii, lecz rząd Angielski kazał mi w 24 godzin z tamtąd wyiechać, co mi wielką czyniło chlubę. Udałem się do Ameryki, to prawda, bo nie mogłem bydź tylko w wolnym kraiu bezpiecznym; lecz to fałsz i niesłusznie przywiedzione, iakobym tam białą kokardę nosił. Tak śmieszna rzecz nawet przez myśl mi nieprzeszła. To samo mi przypisuią wczasie bawienia mego w Hamburgu, powracaiąc do Francyi; lecz odwołuię się względem tego kłamstwa do świadectwa ob. Reinhard, posła naszego pod ówczas w Hamburgu, i ob. Lagau naszego konsula. Oni mnie zaświadczą, iż równie iak oni, zawsze narodowemi kolorami byłem przyozdobiony. — Czynią mi ieszcze inne zarzuty; gdyby choć ieden z nich był prawdziwy, bytbym zapewne naygorszym urzędnikiem w rzpltey. Jakież to rozumowanie iakie wnioski! Dla tego, iż znałem kiedyś człowieka, który odstąpił potym Francuzkiey sprawy, mam z nim teraz iednego bydź mniemania! Jeden z mych przeciwników mówi, moie rapporta, moie listy, moie instrukcye są zupełnie republikanckie, lecz właśnie to dowodzi, że wcale inaczey i przewrotnie myślę. Zarzucaią mi daley, iż przyłożyłem się szczegulniey do powstania i do pomnożenia koalicyi; ia który ustawicznie nad chwalebnym pokoiem pracowałem, posłów neutralnych i przyiaznych mocarstw starałem się uspokoić i inne nieprzyzwoitości uprzątałem, w czasie gdy niektórzy ludzie wołali woyny, przywodząc zasadę, iż rzplta i królowie nie mogą się razem ostać. Nie dawno wystawiłem ciału prawodawczemu w osobnym pismie nayprawdziwsze i właściwe przyczyny koalicyi, i moie wystawienia bardzo dobrze przyięte zostały. Zawsze udzielałem osobom, które naypierwey uwiadomione bydź musiały, co wiedziałem, co przewidywałem i czego się sam po natężeniach naszych nieprzyiacioł obawia-

łem. Udzieliłem między inną jenerałowi Joubert, kiedy do Medyolanu wyieżdzał, 5 miesiącami wcześniey niżeli woyska Rossyyskie do Włoch weszły, ułożonego planu attaku od Rossyanow i Austryakow. Dawna rewolucya w Cysalpinach zrobiona była przez dyrektoryat przeszły bez moiey wiedzy. Życzenie pokoiu wstrzymało mnie iedynie od złożenia mego urzędu. — Zarzucaią mi czemu niewkroczyliśmy w kray Hanowerski, (ponieważ w oczach moich przeciwnikow iestem w odpowiedzi za każde nie oświadczenie i za każde oświadczenie woyny;) lecz gdyby płac woyny mimo neutralney linii, która Hanower zasłania, w kray ten był przenesiony, z iakąż mocą, albo raczey iak słusznie byliby moi przeciwnicy przeciw rządowi i mnie powszechną niechęć wzbudzili, gdyż neutralność byłaby złamana i Prussy przeciw nam przez to obruszone. Zarzucaią mi, czemu Portugalia nie była attakowaną; lecz gdyby takowy attak był nastąpił, znalazłby był mocny odpor z strony Hiszpanii, i słusznieby za złe wzięto, żeśmy ostatnie to mocarstwo obrazili, którego allians bardzo nam był potrzebny. Zarzucaią mi, że niewspierałem przyzwoicie korsarstwa przeciw Anglii. *Przytoczę* tu iedynie, że od początku woyny aż do roku 6 wpadło w ręce Anglik: 545 naszych korsarzy, i że liczba niewy mieniinych Francuzi: ńcow w Anglii wynosi teraz przeszło 30,000, których utrzymanie 15 mill. rzeplitą kosztuie. Zarzucaią mi także wyprawę do Egiptu, która przed wstąpieniem moim do ministeryum przygotowana była, i ia wcale do niey nienależałem. Lecz gdyby ta wyprawa, w ktorey geniusz Buonapartego tyle pomyślności obiecywał i ieszcze obiecuie, nie była przedsięwzięta, i gdyby można było dowieść, że iey się sprzeciwiłem, iakżeby krzyczano, iż nie była przedsięwzięta! Przeciwnicy moi żalą się także na oziębłość króla Szwedzkiego; iakżeby się dopiero nieżalili, gdyby dla uniknienia tey oziębłości, rzeplita była na pretensye pozwoliła, które się z iey powagą niezgadzały? Przeciwnicy moi wiedzą dobrze, iż ieżeli się iakie wzniosły chmury między obiema państwami, te pochodziły iedynie ztąd, że rząd republikancki chciał utrzymać wybor swoy, któregoby oni sami nie byli odstąpili. Ludzie, o których mowię przypisaliby mi z resztą wszystkie działania rządu i innych ministrow; pytaliby mnie się dla czego W. Xżę Toskański nie został w zakład zatrzymany, właśnie iak bym ia jenerałom instrukcye wydawał. Ludzie ci usiłuią nas poróżnić z Hiszpanią i Prussami; przypisuią mi nadto odstręczenie Amerykańskich stanow, i to w tym właśnie momencie kiedy nowi negocyatorowie Amerykańscy do Francyi przybyli, kiedy wiedzą, iż pisałem w nayumiarkowańszym sposobie do Ameryki. Byłżem z resztą kiedy mściwym lub prześladowcą? Obraziłżem w czasie mego ministrostwa choć słowem kogo? Doświadczyliż obywatele pracuiący wspolnie ze mną iakiego z strony mey uporu, lub byliż kiedy o swoy los niespokoynemi? Pozwalam potwarzy iść swoią drogą; gardziłem nią od początku rewolucyi i nie odmienię mego systema.„

Wczoray złożył Talleyrand swoy urząd; dziś mowią, iż dyrektoryat przyiął to złożenie i przeznaczył na iego mieysce Florent Guyot, bywszego rezydenta w Gryzonach. Inni mówią, że dyrektoryat nie przyiął iego złożenia. — Jedno tutey sze

towarzystwo chce uprasząć dyrektoryatu, aby Talleyranda postawił w stanie oskarżenia.

Na sefsyi rady 500 zdawał dnia 13 Echafserieux starszy rapport o położeniu teraźnieyszym rzepltey i o sposobach zaradzenia onemu. Proponował potym: wzięcie niepodległości rzeczpospolitych sprzymierzonych pod gwarancyą Francuzkiego narodu; aby ścigać sądownie sprawcow wszystkich kradzieży i zdzierstw w sprzymierzonych rzepltych; każdy obywatel od 16 do 50 lat ma bydź obowiązany przysposobić sobie fuzyą; osobna administracya nad fabryką broni ma bydź ustanowiona, &c. Lud Francuzki ma daley bydź za zbroyny narod oświadczony; d. 28 lipca maią wszyscy Francuzi wykonać przysięgę na utrzymanie oyczyzny; wywoz wszystkich materyałow broni ma bydź zakazany, a zbyteczna broń przez obywateli oddana; dobra nad granicą mieszkaiących osob, na które podeyrzenie padnie utrzymywania porozumienia z nieprzyiacielem, maią natychmiast bydź skonfiskowane, a imiona wszystkich walecznych w księdze narodowey, pod nazwiskiem: "Roczniki Rzepltey ,, umieszczone. — Teraz (rzekł Echafseriaux) musi wszystko bydź zrobione, ponieważ oyczyzna iest w niebespieczeństwie. Propozycye iego zostały do wydrukowania zawieszone. — Imieniem kommifsyi 5 zdał Montellin rapport względem oskarżeń przeciw bywszym dyrektorom i ich ministrom. Pokazuie się z nich, iż Merlin, Treilhard, Reubell, Reveillere, Scherer i François de Neufchateau obwinieni są: 1) Jako sprawcy i wspoł winowaycy spisku, który rzeczpospolitą w naywiększe niebespieczeństwo wprawił; 2) że w pustynie Arabii wyprowadzili 40,000 ludzi, wybor naszego woyska, jenerała Buonaparte, a z nim wiele uczonych i artystow; 3) że zrabowali zbrojownie, i za mizerną cenę sprzedali broń i mundury; 4) że mocą oręża obalili konstytucyą Cisalpińską, która przez ciało prawodawcze była gwarantowana; 5) że naruszyli samowładność ludu wpływaiąc intrygą, groźbą i gwałtem do elekcyy. Montellin zastanawiał się potym iaka formalność względem dekretowania bywszych dyrektorow ma bydź zachowana: czy maią bydź od zwyczaynych trybunałow sądzonemi czyli od naywyższego sądu narodowego iak reprezentanci? Ponieważ konstytucya nic otym nie wspomina, potrzeba więc na to ustawy. Rada zamieniła się potym w taiemny wydział i akt oskarżenia przeciw bywszym 4 dyrektorom przyięła.

Reubell żalił się bardzo d. 12 w radzie starszych na pisma, które przeciw niemu, iego familii teraz drukuią i które maią bydź od reprezentantow robione." Co się mego szwagra Rapinata tyczy (rzekł) niechay będzie sądzony, aby okazał swoią niewinność, albo ieżeli winny był straceny. Szelmy tylko mogą powiedzieć, że iestem rabusiem i posiadam milliony. Maluią nas, obywatele Prawodawcy, wielkiemi zbrodniarzami; ieżeli nieszczęśliwi moi bywsi kolledzy na rusztowanie wniść muszą, ia im towarzyszyć będę. Tak iest, wielkiemi zbrodniarzami iesteśmy, bo kochaliśmy gorąco naszą oyczyznę i wszystkiego używaliśmy do wstrzymania marnotrawstwa. Potrzeba nakoniec dowodami nas przeknać, nie w czczych deklamacych nas czernić. Mieliśmy Buonaparte

z Europy wygnać! a Buonaparte sam decydował się wyprawę i wszystkie czynione mu od nas zarzuty ułatwił. Jak niesprawiedliwie przypisuią nam nieszczęście teraźnieyszey woyny! Chcą krwi, niechay ią przelewaią. Robią z tych ofiary, którzy d. 18 fructidora uratowali oyczyznę; co za radość obeymie roialistow kiedy nasze głowy będą na pikach noszone? Niech znowu zaprowadzą rusztowania, niech prowadzą iednego po drugim założyciela rzpltey na nie, tego pragną nieprzyiaciele. Niechay od nas zaczną, gdyż my nie chcemy rzpltey przeżyć. Prawda, obywatele Prawodawcy, że to nie iest waszym życzeniem; lecz kiedy niechcą zaprowadzić systema strachu, dla czegoż tak mowią?" Mowę Reubella kazano drukować. — Rada starszych potwierdziła zaraz rezolucyą przeciw mo dom i rabunkom, w którey włożono odpowiedzialność na krewnych emigrantow i szlachtę. — Legarde usprawiedliwił się przeciw uczynionym mu zarzutom. — D. 14 na propozycyą Talot wszystkie członki w radzie 500 poprzysięgły wierność konstytucyi, że nie myślą ani o przemienieniu się na konwencyą, ani o zaprowadzeniu systema strachu. — Względem pożyczki 100 mill. podał Lacuee proiekt, przyspieszaiący iey wypłacenie. To iest tym potrzebnieysze (odezwał się Jourdan) gdy nieprzyiaciel zamyśla w nasze wkroczyć granice. Procz tego znayduie się spisek roialistow w Paryżu, o którym wam doniosę.

Z Berna d. 8. Lipca.

Listy z Meiningen pod dniem 4 b. m. uwiadomiaią nas, że na dniu 2 o godzinie z popołnocy oddział woysk letkich Austryackich w liczbie 5 do 600 ludzi udawszy się z Uri przez Dusen, wkroczył do Gudmenthal i 36 żołnierzy Francuzkich tam się znayduiących w niewolą zabrał.

Jenerał Massena przesłał wczoray dyrektoryatowi naszemu rożne odezwy wydane od tymczasowego rządu w Zurich, które do pierwszych Francuzkich straży odsłane były. Przez iednę z nich pod d. 23 czerwca, przywrocono dziesięciny i podatki gruntowe, tudzież sposob ich wypłacania podług dawnieyszego rzeczy porządku. Pozawczoray o godzinie 9 w wieczor rady na wezwanie dyrektoryatu zamieniły się w taiemne wydziały dla roztrząśnienia ustawy, na mocy którey dyrektoryat miałby władzę darowania kary naywiększym winowaycom kraiu, gdyby tym sposobem o ważnych rzeczach dowiedzieć się można było. W rzeczy samey winowaycy kraiu przyrzekli odkryć bardzo ważne taiemnice.

Z Strasburga d. 15. Lipca.

Piszą z Bazylei pod dniem 9 że na dniu 8 między Austryakami i Francuzami w okolicach Lörach zaszła utarczka, lecz ta żadnych ważnych nie miała wypadkow.

Listy z Lyonu mowią, że tam przybyli iodzenierowie dla założenia obozu w okolicach Montelsui, że na dniu 5 przechodziła przez to miasto 5 połbrygada letkiey piechoty i 3ci regiment strzelcow konnych idące do Grenoble. Statek przybyły z wyspy Francuzkiey do Bordeaux przywiozł wiadomość, że na tey wyspie zamieszanie panowało, ponieważ republikanie chcieli władzę dyrektoryatu na mieyscu władzy zgromadzenia Kolonialnego zaprowadzić

DODATEK

DO N[ru] 62.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 4 SIERPNIA 1799.

Z Medyolanu d. 4. Lipca.

Armia jenerała Moreau na dniu 29 p. m. zupełnie opuściła okolice Tortony. Przednia iey straż zaymowała ieszcze przed 3 dniami przeyście z Bochetta ku Gavi. Armia Cesarska obozuiąca w okolicach Novi pomykała swoie przednie straże do Serravalle i doliny Orba aż do Ovada. Na dniu 27 czerwca Francuzi zaymowali ieszcze Bobbio, lecz przez korpus woyska Rossyyskiego wsparte od mieszkańcow kraiowych wypartemi zostali, i cofnęli się na gorę Bruno i Rocca Tagliata.

Feldmarszałek Suwarow wydał do ludu Genueńskiego odezwę, w którey zapowiada mu bliskie tam swoie przybycie. Przyrzeka wspierać Religią, handel, żeglugę i uwolnić kraie Genueńskie od Tyranskiego iarzma Francuzow; lecz w przypadku doznanego od mieszkańcow opora, zrabowaniem miasta od kozakow grozi.

Xiążę Parmenski przybył tu na dniu dzisieyszym z Werony i zdaie się, że uda się do Parmy. Dowiaduiemy się z Parmy, że jenerał Macdonald zamiast starania się o zbliżenie do armii jenerała Moreau coraz daley od niey się oddala; w *Pistoia* i Luce zgromadził resztę swoiey armii, która dnia 30 czerwca miała swoie przednie straże na Appeninach przy źrzodłach Panaro i Reno. Woyska Cesarskie oddzielone naiey ściganie w niewielkiey od niego odległości znaydowały się.

Z Bruxelli d. 10 Lipca.

Nad postawieniem brzegow naszych w stanie obrony ciągle z wielką usilnością pracuią: Wiele woyska z naszych departamentow dąży tam ieszcze. Część załogi z Namur przechodziła wczoray przez miasto nasze i udała się ku Ostendzie, a kilka batalionow idących z Hollandyi przechodziło przez Antwerpią. Naypowszechnieyszym mniemaniem iest względem zamiaru Anglikow, iż usiłować będą uskutecznić wylądowanie na wyspach Zelandyi lub zachodniey skaldzie.

Niektore Brygady gwardyi narodowey które jenerał Beguinot wysłał do okolic Wawre potrafiły pochwytać sprawcow ostatnich rozruchow i spokoyność przywrocić. Podług dokładnego rachunku z 1 3 klassa popisowych w 9 przyłączonych

departamentach dostarczyła aż do tego czasu 18 tysięcy ludzi, z których większą część do Wandée i zachodnich departamentów posłano. Mniemaią że 3 i 4ta klassa dostarczą iescze 25,000 ludzi.

Twierdza Luxemburg ma być opatrzona w żywność i ammunicye woienne wszelkiego rodzaiu na miesięcy 15.

Z Palermy d. 12. Czerwca.

W Królestwie Neapolitańskim wszyscy prawie mieszkańcy uzbraiaią się dla walczenia za przywrócenie monarchii i Religii; maią powiększyć armią kardynała Ruffo, która iest teraz zaszczycona imieniem *armii Chrześciańskiey*. Każdy rekrut odbiera błogosławieństwo z krzyżem białym dla noszenia go na kapeluszu, potym wykonuie przysięgę na sztandarze na którym są herby królewskie, a na wierzchu krzyż. — Admirał Nelson odebrał od Króla Sardynskiego list, w którym Król Jmć oświadcza, iż swoie szczęśliwe przybycie do Cagli rı winien iedynie gorliwości i usiłowaniom kapitanow Angielskich okrętu woiennego Minotaure i fregaty Therpsicore, ktorzy prowadzili go z Liworna, W ciągu drogi napotkali 14 korsarzy Francuzkich, maiących zlecenie, podług wszelkiego podobieństwa, opanować statek na którym płynął Król Sardynski i zaprowadzić go do *Korsyki*. Korsarz ieden zbliżył się iuż był bardzo blisko, lecz fregata Therpsicore tak dobrze dała do niego ognia, iż natychmiast zatonął i z 200 ludzi na nim będących żaden się uratować nie potrafił.

DONIESIENIA.

*P*er Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis, medio præsentis Edicti, omnibus & singulis quorum interest notum redditur, super universa substantia tam mobili quam immobili olim Jacobi Certowicz in Civitate Casimiriæ inferioris reperibili concursum creditorum apertum esse. Quam obrem omnes & singuli qui ad formandam quam piam adversus oberratam substantiam prætensionem, seu subquocunque titulo jus se habere crederent, admonentur, ut usque ad diem 29 augusti a. c. 1799 ut pote terminum præclusivum prætensionem suam medio porrigendi, adversus constitutum in persona advocati Gsi: Mathæ Czarnocki curatorem ad lites actionalis libelli coram hocce magistratu eo certius se insinuent, & in suo libello non solum de liquidate suæ prætensionis sed simul etiam de jure vi cujus ad mentem jud. cod. cap. IX. in hac vel alia classe collocari desiderant, firmiter doceant, quo secus lapso usq; ad dictum diem 29 augusti a. c. 1799 præstituto liquidationis termino nemo amplius cum sua prætensione sit audiendus, atque qui usque ad illum terminum prætensiones suas horsum non liquidaverint ab universa nunc cridæ exposita oberrata olim Jacobi Certowicz substantia sine exceptione penitus excludentur, etiam si aliis revera aut jus compensationis illis competeret, aut illi bonum quoddam jure proprietatis ex eadem massa repetendum haberent, aut denq; prætensioni illorum constituta per oblatuationem aut roborationem ejus super bono immobili hypotheca cautum esset, ita quidem ut potius ejusmodi creditores si fors massæ ipsi aliquid debeant, non obstante servient sibi alias jure, seu compensationis aut proprietatis, seu pignoris debitum suum exolvere tenenbuntur. Cæterum cum juxta §. 86 jud. cod. capite IX. curator massæ & deputatio e græmio creditorum eligi debeat, proinde omnes creditores simul pro die 30 augusti a. c. 1799 hora 9 mane ad comparendum eatenus hic in magistratu adcibuntur, cum addito quod eum interea magistratus Casimiriensis hanc substantiam cridariam qua curator administraverit, ipsi itaque supra exarato die eo certius compareant, & curatorem assis, at-

que deputationem creditorum conformiter §§ 92 & 93 jud. cod. sibi eligant, atque ratione futuræ administrationis ejusdem assis inter se conveniant, tum potestatem denominandæ creditorum deputationi in rebus ad massam concursus pertinentibus d finiant. Quo secus si crediteres nec curatorem assis, nec deputationem eligerent, aut diem statutum desererent, ad mentem § 95 jud. cod. i s rum periculo curator assis ac deputatio ab hujati magistratu illis eligetur. His igitur qui libet conformiter apto sibique a damno caveto. Hæ consti tunt sancitæ pro Cæs. Reg. hæ editariis terris l ges. Datum Lublini die 12 Junii 1799.

Vrabetz.
Sk Greber.
A Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis.
Żyżiewicz, secr.

Podług rozporządzenia wysokich rządow kraiowych pod 20 lipca t r. liczbą 11,437 będzie ze strony C. Kro. połączoney w Galicyi Zachodniey Administracyi Krupki i Poświetnego C. K. dochod krupkowy po głownych gromadach Zydowskich.

Cyrkułu Białskiego 12 i 13 Sierpnia 1799.
Siedleckiego 14.
Chełmskiego 19 i 20.
Lubelskiego 21 i 22.
Radzińskiego 26.
Radomskiego 27 i 28.
Olkuszowskiego 29.
Sandomirskiego 2 i 3 Września.
Końskiego 4 i 5.
Jozefowskiego 9 i 10.
Kieleckiego 11 i 12.
Krakowskiego 13.

tu w kancellaryi urzędowey administracyyney na ulicy Szpitalney pod Nrem 575 naywięcey daiacemu z warunkiem wysokiego potwierdzenia gubernialnego na trzy po sobie nastepuiace lata, to iest: od listopada 1799, aż do ostatniego października 1802 inclusive wedlug podatkowych zasad i innych Przepisow Naywyższego Patentu pod 18 lutego 1797 przez licytacyą w arendę puszczany.

O pierwiastkowey cenie fiskalney podatkowych arend tak po szczegulnych gromadach, iako też cyrkułach, tudzież o innych drobnieyszych szczegułach, obowiązkach kontraktowych i prawach można się codziennie w kancellaryi administracyyney wywiedzieć.

Przed licytacyą ma każdy chcący arendować na zakład 10 od sta ceny pierwiastkowo podaney w gotowiznie zaliczyć.

Przy podpisaniu kontraktu zaraz po zakończoney licytacyi nastąpić maiącym powinien będzie naywięcey daiący na kaucyią złożyć w gotowiznie za kwitem szostą część summy arędowney za ieden rok przypadaiącey. W Krakowie d. 20 lipca 1799.

Joz. Haimman, Administrator.

Ponieważ ostatniego dnia miesiąca października r. b. arenda mieysko Lubelskiego puł czopowego kończy się, a zatym do zaarendowania tey mieyskiey intraty puł czopowego, daley na rok ieden, licytacya na dniu 14tym sierpnia r. b. tu przedsięwzięta będzie, do ktorey następuiace kondycye ustanawiaią się.

1mo Præmium fisci, czyli pierwsza do wywołania cena w summie 2332 zł. tyn. 45 gray. naznacza się.

2do Drugą część dopiero rzeczoney summy, ma każdy zaarendować chęć maiący w gotowiznie za vadium złożyć, a to przed rozpoczętym aktem licytacyi, iako też.

3tio Ten ktory przez naywiększą ofiarowaną ilość Tenutorem czyli arędarzem puł czopowego zostanie, obowiązany iest, w 14 dni po zrobionym z nim kontrakcie, w gotowiznie lub fidejusoryczną a do przyięcia kwalifikowaną złożyć kaucyą.

Ci zatym, ktorzy wyznaczone Lubelsko mieyską puł czopowego intratę zaarendować sobie życzą z zachowaniem iednak powyż wymienionych kondycyy, na wyznaczonym licytacyi terminie, aby w niniteyszym cyrkularnym urzędzie stanęli niniejszym powołuią się.

Z C. K. Urzędu cyrkularnego Lubelskiego d. 10 Lipca 1799.
Fridrich Karol Schmelz, star. cyrku.

Pewny znaiący ięzyk Niemiecki, muzykę i nauki szkolne, ofiaruie swoią usługę do S. Michała; ktoby go sobie życzył tu do miasta lub na wieś, niech się zgłosi do kantoru Gazety Krakowskiey.

Pewney osobie w podróży dnia 27 Lipca r. t. na gościńcu Krakowskim, począwszy od Opatowca aż do Smiłowic, wypadło pudełko, w którym były tu opisane rzeczy:

1. Chustka muślinowa różowa nie wielka srybrem szyta ieszcze nowa.
2. Chustka muślinowa biała z dwiema rogami dzierganemi w ząbki, z szlaczkiem wąskim kolorowym w płomyczki.
3. Chustka iedwabna duża miodoo szafirowa, szlaczki ponsowe z czarnym a dwa liliowe z żółtem.
4. Krawat muślinowy ponsowy złotem wyszywany.
5. Krawat muślinowy ciemnozielony blaszkami złotemi wyszywany.
6. Kołnierzyk linowy z białem szlaczkiem w glansie.
7. Chustka ząbkowa biała o trzech rogach.

Wachlarzów dwa.

Rękawiczek par dwie.

Xiążek do nabożeństwa 2, iedna z podpisem właścicielki i z okularami.

Wstążek różnego koloru sześć.

Pudełko to było podługowate okryte chustką niebieską pod wieko.

Ktoby znalazł lub się o znalezionym dowiedział uprasza właścicielka o doniesienie do kantoru Gazety Krakowskiey pod Nrem 507 na Floryańskiey ulicy w Krakowie, gdzie przyzwoitą odbierze nadgrodę.

Nomine Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Judeus Mosiek Herszkowicz Incola Lublinensis ad huncce Magistratum adversus Judæos Szmul Judkowicz & Chaia conjuges, atque Judka Szmulowicz illorum filium Varsaviæ degentes in causa puncto solutionis summæ in unum junctæm 544 f. p. cum usuris ac Litis expensis Libellum porrexerit, judiciique opem quo ad it justitia exigit imploraverit; Cum autem Magistratus ob plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsorum hic loci degentem advocatum Stanislaum Zieliński ipsorum periculo & impendio qua curatorem constituerit, cum quo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæreditariis terris jud. cod. agitabitur, atque etiam terminabitur; Ideo ipsi eum in finem admonentur ut pro die 6 augusti a. c. 1799 hora 9 mane in loco judicii, aut ipsimet compareant, vel dicto curatori, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant, vel denique alium qu mpiam mandatarium constituant, magistratuique eundem denominent, & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media quæ ad sui defensionem, maxime efficatia esse judicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsis imputandas habebunt. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis terris Leges. — Datum Lublini die 3 maii 1799.

Fran. Vrabetz.
Theod. Gruell. (L.S.)
M. Greber.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Regio. Civitatis. Lublinensis.
Ant. Zykiewicz, secr.

Podaie się do wiadomości, iż na zwierzyncu pod Nrem 270 znayduie się cegła i wapno niegaszone i gnoiooe po sprawiedliwey cenie do sprzedania, tudzież gorzalnia z potrzebnym naczyniem od S. Michała roku bieżącego 1799 do naięcia,

Zginał pies wyżeł w dzień 31 Lipca 1799 roku w Krakowie. Miał na szyi obręcz mosiężną z literami T. P. na kłoteczkę zamykana. Sierci dropiatey, duży, i dosyć opasły. Ktoby powziął wiadomość o tym psie i onego dostawił, albo przynaymniey informował właściciela, ktory stoi w rynku w Kamienicy P. Sobieniewskiego doktora na pierwszym piętrze, w nadgrodę dostanie Zł. P. 18.